

Chambre des Représentants

SESSION EXTRAORDINAIRE 1974

22 MAI 1974

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article 22 de la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les membres du clergé du culte catholique romain qui jouissent d'un traitement annuel à charge du Trésor public et qui ont obtenu leur démission de l'autorité ecclésiastique compétente ont droit à une pension de retraite s'ils sont âgés de 65 ans et comptent 30 années de service entrant en ligne de compte pour bénéficier d'une pension à charge du Trésor public. Si, en outre, ils peuvent se prévaloir, au même âge, de 30 années de services ecclésiastiques, la pension qui leur est accordée est une pension dite « complète » et est égale au taux moyen du traitement annuel obtenu pendant les cinq dernières années.

Sont considérées comme années de services ecclésiastiques, celles pendant lesquelles le titulaire a rempli des fonctions ecclésiastiques non rétribuées par le Trésor public, mais que le Gouvernement reconnaît avoir été nécessaires aux besoins du culte, telles que celles d'aumônier d'un établissement hospitalier, de professeur d'un séminaire ou de professeur de religion d'un établissement d'enseignement.

Néanmoins, si un membre d'un ordre religieux qui a accompli une mission évangélique ou exercé des fonctions pastorales en dehors du territoire belge achève sa carrière dans une charge paroissiale, la loi (en l'occurrence l'article 22, deuxième alinéa, de la loi générale sur les pensions) ne donne pas au Gouvernement la possibilité de reconnaître ces prestations en tant que services ecclésiastiques non rétribués par le Trésor et nécessaires aux besoins du culte. Tel est, par exemple, le cas des services prestés par les prêtres missionnaires dans l'ex-Congo belge, dans le territoire sous tutelle du Ruanda-Urundi, dans la République du Zaïre ainsi que dans la République du Rwanda ou dans la République du Burundi.

La reconnaissance de ces services aurait permis aux missionnaires rentrés antérieurement en Belgique et occupant une charge paroissiale de satisfaire aux exigences relatives

Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1974

22 MEI 1974

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 22 van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De leden van de geestelijkheid van de Rooms-katholieke eredienst, die een jaarwedde genieten ten laste van 's Rijks Schatkist en die ontslag van de bevoegde geestelijke overheid hebben bekomen, hebben recht op een rustpensioen indien zij 65 jaar oud zijn en 30 dienstjaren tellen die in aanmerking komen voor een pensioen ten laste van 's Rijks Schatkist. Zo zij bovendien op dezelfde leeftijd 30 kerkelijke dienstjaren kunnen doen gelden, is het toegekende pensioen zogenaamd een « vol » pensioen gelijk aan het gemiddeld bedrag van de over de laatste 5 jaren bekomen jaarwedde.

Worden als kerkelijke dienstjaren beschouwd de jaren gedurende welke de titularis geestelijke betrekkingen waargenomen heeft die niet door de Schatkist bezoldigd zijn maar waarvan de Regering erkent dat zij nodig geweest zijn voor de behoeften van de eredienst, als daar zijn die van aalmoezenier van een ziekenhuis, van leraar aan een seminarie of van godsdienstleraar van een onderwijsinstelling.

Nochtans wanneer een lid van een godsdienstige orde, die een evangelische zending heeft volbracht of pastorale functies buiten het Belgisch grondgebied heeft uitgeoefend, zijn loopbaan eindigt in een parochiaal ambt, dan biedt de wet (in casu artikel 22, lid 2 van de algemene wet op de pensioenen) aan de Regering niet de mogelijkheid om dergelijke prestaties te erkennen als zijnde niet door de Schatkist bezoldigde kerkelijke diensten nodig voor de behoeften van de eredienst. Dat is bijvoorbeeld het geval voor de diensten die door de priesters-missionarissen werden gepresteerd in voormalig Belgisch Congo, in het voogdijgebied Ruanda-Urundi, in de Republiek Zaïre alsook in de Republiek Ruanda of in de Republiek Burundi.

Door de erkenning van dergelijke diensten zouden de vroeger in België teruggekeerde missionarissen die in een parochiaal ambt worden geïnstalleerd kunnen voldoen aan de

aux 30 années de services afin de bénéficier d'une pension de retraite à charge du Trésor public et, éventuellement, d'obtenir une pension dite « complète » (30 années de services ecclésiastiques).

Les ministres d'un culte autre que le culte catholique romain qui jouissent d'un traitement à charge du Trésor public et auxquels démission de leurs fonctions a été accordée par l'autorité ecclésiastique compétente peuvent, s'ils sont dans une situation équivalente à celle des prêtres missionnaires, bénéficier également, à l'âge de 65 ans et après 20 années de service, d'une pension sur la base de 1/50e par année de service, tout comme les membres du personnel des ministères, la pension dite « complète » étant acquise à l'âge de 70 ans et après 35 ans de service.

Il est logique qu'en ce qui concerne ces ministres du culte, les services non rétribués par le Trésor public et prestés en des circonstances identiques soient déclarés admissibles pour la pension.

Pour cela, point n'est besoin de modifier le texte actuel du titre I, chapitre II, section III, de la loi générale, étant donné que l'article 30 rend applicables aux ministres des autres cultes les dispositions du deuxième alinéa de l'article 22, figurant à la section II.

Le texte actuel de cette disposition ne permet pas au Gouvernement de reconnaître comme nécessaires aux besoins du culte les services non rétribués par le Trésor public, autres que ceux prestés en Belgique.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

L'article 22, deuxième alinéa, de la loi générale du 21 juillet 1844 sur les pensions civiles et ecclésiastiques est remplacé par la disposition suivante :

« Seront comptées comme années de service, celles pendant lesquelles le titulaire aura rempli des fonctions ecclésiastiques non rétribuées par le Trésor public mais que le Gouvernement reconnaîtra avoir été nécessaires aux besoins du culte; ces fonctions pourront avoir été exercées en Belgique, dans la colonie du Congo belge, dans le territoire sous tutelle du Ruanda-Urundi, dans les Républiques du Zaïre, du Rwanda et du Burundi. »

Art. 2.

Le bénéfice de l'article 1 est accordé, à leur demande, aux intéressés en vue de l'octroi éventuel d'une pension de retraite ou de la révision d'une pension de retraite en cours.

Art. 3.

La présente loi sort ses effets à partir du 1er janvier 1973.

9 mai 1974.

vereiste van 30 jaren dienst om een rustpensioen ten laste van 's Rijks Schatkist te bekomen en om eventueel in aanmerking te komen voor het zogenaamde « volle pensioen » (30 jaar kerkelijke diensten).

Wat de bedienaars betreft van andere erediensten dan de Rooms-katholieke, die een wedde genieten ten laste van 's Rijks Schatkist en die ontslag door de bevoegde geestelijke overheid hebben bekomen, ook zij kunnen na een toestand te hebben doorgemaakt gelijkaardig met die van de priesters-missionarissen, op de leeftijd van 65 jaar en na 20 jaar in aanmerking komende diensten, een pensioen bekomen zoals de personeelsleden van de ministeries op grondslag van 1/50 per dienstjaar; het zogenaamde « volle » pensioen wordt verkregen op de leeftijd van 70 jaar en na 35 jaar dienst.

Het is logisch dat ook voor die bedienaars die niet door de Schatkist bezoldigde en in identieke omstandigheden gepresteerde diensten, voor het pensioen aanrekenbaar zouden worden verklaard.

Daarvoor is het echter niet nodig de huidige tekst van titel I, hoofdstuk II, Sectie III van de algemene wet te wijzigen aangezien artikel 30 de bepaling van het tweede lid van artikel 22, opgenomen onder sectie II, toepasselijk verklaart op de bedienaars van de andere erediensten.

Krachtens de huidige tekst van de genoemde bepaling is de Regering niet gemachtigd om andere niet door de Schatkist bezoldigde diensten dan die gepresteerd in België te erkennen als zijnde nodig voor de behoeften van de eredienst.

M. RUTTEN.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 22, tweede lid van de algemene wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« Zullen als dienstjaren worden aangezien de jaren gedurende welke de titularis geestelijke betrekkingen waargenomen heeft die niet door de Schatkist bezoldigd zijn maar door de Regering erkend worden als zijnde nodig geweest voor de behoeften van de eredienst; die betrekkingen mogen uitgeoefend geweest zijn in België, in de kolonie Belgisch Congo, in het voogdijgebied Ruanda-Urundi, in de Republieken Zaïre, Ruanda en Burundi. »

Art. 2.

Het voordeel van artikel 1 wordt op aanvraag van de betrokkenen verleend met het oog op een eventuele toekenning van een rustpensioen of herziening van een lopend rustpensioen.

Art. 3.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1973.

9 mei 1974.

M. RUTTEN,
G. MONARD.